

نېټه 15/12/2009

حبيب وقلار

کندهاری خزانہ بنه نوبت

په هېواد کې جگړو ډېرې مېرمنې کونډې کړې او د ډېرو بيا خپل خاوند په کې له لاسه ورکړ، اوس ډېرې مېرمنې د خپل کور د نفقې لپاره هېڅ هم نه لري، دوی اړې دي چې کار وکړي او خپل اولاد ته په خپله نفقه پيدا کړي.

ډېرې مېرمنې بيا د خپلو پلرونو د بي غورۍ له لاسه معيوبو، په نېشو روړدو، او داسې کسانو ته ورکړل شوي دي چې نشي کولای چې خپل اولاد او خپلې مېرمنې ته نفقه تياره کړای شي، له دې امله ډېرې مېرمنې له ډول ډول ستونزو سره مخ شوي دي. چې د دې ستونزو له امله په کندهار ولايت کې رنگينې حميدي چې په کندهار کې زېږېدلې او د خپل ژوند يو څه برخه يې په امريکا کې تېره کړې ده، يوه کارخونه جوړه کړې چې په دې خونه کې ۲۵۰ کندهارۍ بنځې په کار بوختې دي، دوی په

دې کارخونه کې افغاني جامې گندي او بيا يې پلوري، چې ډېرې مېرمنې بنې لاسته راوړنې لري. آزادي راډيو د يوه راپور په بڼه کښلې: اته کلنې نازبې زاره او پينه يي کالي اغوستي، د هغې لپاره لويه هيله دا ده چې د مور کارو بار يې پرمختگ وکړي، د هغې مور له لسگونو بنځو سره يو ځای گلدوزي کوي، هغه پر سرمېزې، سربکسيو، کاليو او نورو توکړانو ډول-ډول گلونه گندي چې د گلدوزۍ دې مرکز ته د کندهارۍ خزانې نوم ورکړل شوی دی.

په دې کارځای کې بنځې په دې افتخار کوي چې د کندهار په کچه يې د ډيزاين او سوداگرۍ داسې مرکز جوړ کړی.

اسوشېټېډ پريس ليکي، د طالبانو په وخت کې بنځو او نجونو نه شواي کولای بنوونځيو ته لارې شي او کارونه وکړي، خو دغه کارځای د سوداگرۍ لپاره داسې يو چانس دی چې دوی په کې پيسې لاسته راوړي او خپلو کورنيو ته نفقه برابروي، البته د افغانستان په داسې يوه محافظه کاره سيمه کې چې بنباي د بنځو دغه کار له خطر نه وي.

رنگينه حميدي چې د دې کارځای مسوليت لري وايي له امريکا څخه افغانستان ته ستنه شوي، هغه په کندهار کې زېږېدلې خو د شوروي تر يرغل درې کاله مخکې امريکا ته تللي او هلته لويه شوې، په دې وروستيو کې کندهار ته ستنه شوي او د بنځو لپاره يې د لاسي کارونو داسې يو کارځای او

سوداگرۍ مرکز پرانيست چې دوی يې په مرسته ځانونو ته نفقه برابروي. رنگينې حميدي له ازادې راډيو سره په خبرو کې ويلي، چې توليدات يې د افغانستان تر څنگ په نورو هېوادونو کې هم زيات مينه وال لري. رنگينه وايي په راتلونکي کې به دغه سوداگرۍ او کار و بار ته وده ورکوي. کله چې دوه درې کاله مخکې امنيتي وضعه خرابه شوه، رنگينې پرېکړه وکړه چې د يو څو زرو ډالرو په بودجې سره د کندهارۍ خزانې په نوم دغه کارځای پرانيزي.

رنگينه وايي دوه نيم سوه بنځې ورسره کار کوي، چې ۲۳۰ يې په کورونو کې خامکدوزي کوي او شل بنځې په دفتر کې ورسره د ډيزاينانو په توگه کار کوي. د هغې په وينا هره بنځه چې په کور کې کارونه کوي د مياشتې يوزر او شپږسوه افغانۍ، خو هغه بنځې چې هره ورځ دفتر ته ورځي د مياشتې پنځه زره افغانۍ گڼي.

په دغو بنځو کې يوه چې پر سره فرش ناسته وه، د نازبې مور وه، څلورډېرش کلنه پروينه، هغه د اوو اولادونو مور ده، هغه پر يوه زنانه کميس د کوچنيو هندارو په گنډلو بوخته وه، داسې بنکاري لکه د ناوې کميس چې وي. پرويني له داسې سړي سره واده کړی، چې په نشو اخته دی، ټوله ورځ په کور کې ناست وي.

ډپاڼو شميره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين تاسو په درنښت همکارۍ ته راوبلئ. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de يادښت: دلېکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکې په څير و لولئ

د طالبانو په حکومت کې پروینې کار نه شواى کولای، هغې وویل: زه شرمېږم چې نور خپلوان راته ډوډۍ او کالي راوړي، مور خو څه سوالگر نه یو، زه به پخوا په کور کې وم. خو اوس مې خپلې کورنۍ ته وویل چې خپلوان دې خپل خیرات په کوڅه کې غریبو او سوالگرو ته ورکړي.

کله چې پروینې دا خبرې کولې، د هغې لور نازيې د هغې په وړاندې لاسونه وپړکول او بې ویل: زه نه غواړم نورو ته محتاجه و اوسم، زه به پیسې گټم.

د هېواد ټولې بڼخې د دې ډول مرکزونو جوړولو ته لېواله دي، خو په کور کې کار وکړي او بیا یې مرکز ته د خرڅلاو لپاره وروړي، افغاني لاسي صنایع نړیوال شهرت لري، چې باید نوره وده هم ورکړل شي، که چېرې د هېواد هغه کورنۍ

بڼخې چې بل کار نه لري په کور کې په کار بوختې کړل شي، هم به د دوی له خوا له خپلې کورنۍ سره اقتصادي مرسته وي او هم به د هېواد لاسي صنایع، لکه، غالی، خامک گربوانونه، خولۍ، دسمالونه، له مریو جوړ شوي کالي او نور وده وکړي او کېدای شي چې نړیوال بازار پیداکړي. په دې سره به ډېرې کورنۍ خپلو ماشومانو ته نفقه پیداکړای شي او د خپلو کورنیو ستونزو مخنیوی به په خپله وکړای شي.

د بڼخو تر څنګ که چېرې مور ماشومان هم په دې ډول کارونو بوخت کړو، دا به د دوی لپاره د سختو کارونو په ځای آسانه کارونه وي چې سرته یې ورسوي، ځکه چې نن ورځ زموږ ډېری ماشومان په سختو او ستونزمنو کارونو بوخت دي.

که چېرې د بڼخو او همدارنګه د ماشومانو لپاره دا ډول کارځایونه جوړ شي، بې وزله او بې سرپرسته مېرمنې به وکولای شي چې خپل اولاد ته نفقه پیداکړي او د هر چا احتیاج څخه به خلاصې وي، دولت باید د داسې کارځایونو لپاره د موکې په برابرولو کې مرسته وکړي خو زموږ د هېواد بې کاره بڼخې او ماشومان نور د نورو خیرات ته تمه ونه لري او په خپله د خپل ځان لپاره کار وکړي.